

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 483/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky █████ █████ █████, narodenej █████ █████ █████, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/72/2012 zo 4. júla 2018 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. júna 2025 (doplnenou podaniami zo 17. júna a z 19. júna 2025) domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivý proces rozsudkom okresného súdu sp. zn. 22C 72/2012 zo 4. júla 2018. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým rozsudkom určil neplatnosť špecifikovanej dražby a sťažovateľke priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
3. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1, 3 a 5 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 6Co/42/2019-952 z 25. augusta 2020 tak, že napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a žalovaným 1, 2, 3, 4 a 5 priznal voči sťažovateľke nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % (výrok I) a žalovaným 1, 2, 3, 4 a 5 priznal voči sťažovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok II). Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 16. novembra 2020.

4. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sťažovateľka podala dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Cdo/62/2021 z 30. júna 2022 tak, že dovolanie odmietol (výrok I), žalovaným 1 a 3 priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania (výrok II) a žalovaným 2, 4 a 5 nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (výrok III). Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. júla 2022.

5. Sťažovateľka bez bližšieho odôvodnenia namieta, že odvolanie proti prvoinštančnému rozsudku „nemalo byť vôbec pripustené“ a celkovo v konaní v jej právnej veci boli vydané „chybné rozhodnutia a procesné mnohé chyby“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd poukazuje na to, že napadnutý rozsudok bol vydaný v prospech sťažovateľky, keďže okresný súd jej návrhu na určenie neplatnosti dražby vyhovel. Následne na odvolanie protistrany odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovaným 1, 2, 3, 4 a 5 priznal voči sťažovateľke nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % (výrok I) a žalovaným 1, 2, 3, 4 a 5 priznal voči sťažovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok II). Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 16. novembra 2020.

7. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

8. Ústavný súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom nemôže dochádzať k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivý proces, keďže tento rozsudok už neexistuje (bol zmenený právoplatným rozsudkom odvolacieho súdu). Vychádzajúc z uvedeného, dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju v rámci predbežného prerokovania podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

9. Z uvedeného dôvodu ústavný súd upustil od výzvy na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (absentuje kvalifikovaný petit a odôvodnenie).

III.

K žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu

10. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie

nároku na ochranu ústavnosti. Tieto zákonné predpoklady musia byť splnené súčasne, čo znamená, že v prípade, ak nie je splnený ktorýkoľvek z nich, žiadosti nemožno vyhovieť.

11. Odmietnutie ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej preto zároveň rezultuje v nevyhovení žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu pre toto konanie z dôvodu zjavnej bezúspešnosti uplatňovania nároku na ochranu ústavnosti (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu